

MEDNARODNA IZMENJAVA NO LIMITS FOR LEARNING FINSKA 2007

V začetku avgusta se je skupina pogumnih Slovencev odpravila na skrajni sever Evrope, na Laponsko. Na severnem delu Finske, natančneje na meji arktičnega kroga smo preživeli 8 čudovitih dni. Na sami izmenjavi smo se ukvarjali z raziskovanjem in spoznavanjem naših in drugih kultur, načinom življenja mladih, iskali rešitve za dvig kvalitete življenja in preživljanja prostega časa, veliko časa pa smo namenili povezovanju skupine preko različnih zabavnih aktivnosti in tudi spoznavanju Evropske unije kot naše skupne domovine.

Za boljšo predstavo o tem kako in kaj se je dogajalo smo zbrali vtise naše skupine.

P.:

Letos je mednarodna izmenjava potekala na Finskem. Tokrat je skupino, ki je potovala v nordijsko državo, sestavljala ista skupina ljudi kot lani na izmenjavi v Estoniji. No, smo bili že stari mački pri pripravah, potovanju, vključevanju v novo družbo ☺. Lanskoletne izkušnje so nam pomagale, da smo že imeli predstavo kaj tak tabor je, kako približno poteka in kako bomo morali »trpeti«☺.

Tudi letos nas je očarala narava in prostor, kje smo prebili teh sedem dni. Pomemben dejavnik, ki je takoj vplival na nas. Skozi ves tabor je prevladovala pozitivna energija, želja po spoznavanju novega, radovednost in vsakodnevno savnanje. Za Fince in Estonce nekaj vsakdanjega, za Slovence, Švicare in Avstrijce pa nekaj novega in norega. Spali smo v kočah ob jezeru, kjer si lahko plaval kadar si želel. Vsak dan je bil zapolnjen s programom in prostim časom, ki smo ga izkoristili za počivanje in »čvekanje« z vsemi udeleženci. Pa vsak dan je bil poseben, zanimiv, razburljiv. Vožnja z avtobusom, tavanje po mestu Kemijarvi in spraševanje domačinov koliko enosmernih ulic ima to mesto ali če mogoče vedo imena županov sosednjih mest .... (Finci so nam pripravili »Amazing Race« in da se pohvalimo, mi smo zasedli drugo mesto☺). En dan smo preživeli z otroci iz osnovne šole in se skupaj igrali, kasneje smo šli srednješolcev predstaviti od kod prihajamo in kaj je značilno za nas. Mislili so, da smo s Slovaške, pa smo hitro pojasnili in geografsko pokazali, da to pa res ne drži. Noro je bilo na »crazy dinner«. Se spomnim, kako čudno-zabavno je bilo jesti s sosednjega krožnika. Če bi se tujec takrat pridružil naši večerji, bi mislim, da je pust, kajti k tej večerji je spadala tudi posebna oprava. Ob večerih so nas razvajali udeleženci različnih držav z njihovo hrano. Švicarske testenine v sirovi omaki so zmagale. Ampak mislim, da si prvo mesto delijo z našimi buhtelji☺. Slovenijo smo reklamirali uspešno (z žganci in gobovo juho, buhtli, potico, pršutom, bunko, tam spečenim kruhom, slikovno predstavitvijo-naravo, glasbo). Vsi so bili navdušeni nad idejo, da bi bila naslednja izmenjava tu.

Razdeljeni smo bili v skupine, ki so bile zadolžene za vsakodnevna opravila, tako da smo pomagali vzdrževati nek red in se držali pravil, ki smo si jih dogovorili. Prvič sem imela priložnost delati trnek s katerim sem lahko ulovila ribo. Celo umetniško popoldne smo imeli, kjer je vsak lahko iz volne naredil sliko. Izkusili smo Finske »gore« in bili navdušeni, ko smo videli jelene. Čakali smo še samo Božička☺.

Tak tabor mi je dal izkušnjo, kako upoštevati želje drugih in sebe. Dal vedeti, da je vsak posameznik poseben in unikat. Tisto, kar je dalo in da čar mednarodni izmenjavi, so ljudje. Njihova energija, dobra volja, pripravljenost uresničiti nore

ideje (kot je na primer jesti ribja jajčeca), prijaznost, ponujeno prijateljstvo, želja po druženju, petju, igranju igre »body parts«, ribarjenju, igranje nogometa, odbojke ... to naredi poseben pečat v spominu. In naslednje leto se bomo spet srečali, upam, v Sloveniji. Komaj čakam☺.

S.:

Če bi vse skupaj povzel v eni besedi bi rekel: FENOMENALNO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

M.:

Vsa mešanica občutkov, ki se je porodila v tistih par dneh (ki so prehitro minili) je zapolnila moje misli... In tega ni bilo malo-smeh, solze, nova spoznanja, okusi, sodelovanje, tekmovalnost, iznajdljivost, prijateljstvo, dobri ljudje, hrana...vse to in še več je bilo teh nekaj dni. Ni besed, ki bi opisale vse naše dogodivščine, pripetljaje, in vsak od nas, udeležencev, bi lahko napisal nešteto zgodb. NEPOZABNO!

M.:

Izmenjava je bila zopet krasna priložnost zame, da se naučim novih stvari, poglobim stara in napilem nova prijateljstva, se morda naučim nekaj novih besed, vidim in začutim Finsko, njene ljudi ter naravo. Tudi lani sem že sodelovala v podobni izmenjavi, tako da sem približno vedela kaj in kako. Na začetku sem imela seveda določene pomisleke. Poskušala sem pričakovati čim manj, da bi bila potem bolj presenečena. Spet sem se naučila ogromno o sebi. Včasih kar pozabim na te stvari. Biti potrpežljiva, odprta, narediti prvi korak in bolje spoznati ljudi ... Prav tako sem se naučila nekaj o tradiciji, poskusila različno hrano, se trudila sprejeti toliko krasnih, pa vendar toliko različnih ljudi. Počutila sem se odlično, saj so me ljudje sprejeli kot osebo, takšno kot v resnici sem. Spoznala sem par čudovitih ljudi, ob katerih sem imela občutek, da jih poznam že celo večnost, ne pa samo en teden. Njihova pozitivna energija in smisel za humor, me je držal pokonci tudi, ko sem bila utrujena ali samo zaspana. Celotna skupina je se je odlično razumela in vsak je lahko našel svoj prostor v njej. Na tej izmenjavi sem doživela toliko nepozabnih trenutkov. Od dolgih pogovorov, do vožnje s čolnom, nogometa in odbojke, ki sta bila vedno tako zelo zabavna in seveda mojega rojstnega dneva, ki ga najbrž ne bom pozabila nikoli. Bil je res zelo poseben in to, da sem ga praznovala s tako posebnimi ljudmi je bil pravi privilegij.

Par utrinkov iz izmenjave:

